

eISSN: 2981-1791

<https://ut.journals.ikiu.ac.ir/>

ORIGINAL RESEARCH PAPER

Publisher: Imam Khomeini International University

Assessing the Fit of a Contextual Urban Good Governance Model Using Structural Equation Modeling(Case Study: Sanandaj City)

Ata-olah Erfani ⁽¹⁾ , Hasan Sajadzadeh ^{(2)*} , Mahmoud Rahimi ⁽³⁾

1. PhD Candidate in Urban Planning, Faculty of Architecture and Urban Planning, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
2. Professor, Department of Urbanism ,Faculty of Art and Architecture, Bu-Ali Sina University, Hamedan,Iran
3. Associate Professor of Urban Planning Department, Faculty of Architecture and Urban Planning, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

ARTICLE INFO

Abstract

Received: 05/10/2025
Accepted: 01/02/2026
PP. 234-249

Keywords:

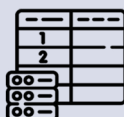
Good Urban Governance, Sanandaj, Contextualism, Structural Equations, Smart PLS.

Number of references: 28

Number of figures: 4

Number of tables: 4

Introduction: In recent decades, the inefficiency of traditional urban management models and the increasing complexity of modern societies have highlighted the urgent need for innovative and effective managerial approaches. Good urban governance represents a holistic, context-based framework that emphasizes interaction, coordination, and collaboration among government, civil society, and the private sector, aiming to achieve sustainable human development. The government is responsible for establishing robust legal frameworks, guiding economic and social activities, ensuring citizens’ security and stability, and facilitating equitable access to public resources and essential services. Civil society and the private sector, through active collaboration, play complementary roles by enhancing participation, accountability, transparency, and the overall efficiency of urban management. By focusing on education, capacity building, and fostering citizens’ engagement, this approach enables effective institutional interaction and responsiveness to local needs. Considering the growing urban challenges, including rapid population growth, environmental pressures, and socio-economic inequalities, identifying, validating, and operationalizing the components of good urban governance is essential for improving administrative processes, promoting citizen participation, and achieving sustainable, inclusive urban development.

The Purpose of the Research: This study, as a continuation of prior investigations, aims to validate and assess the components of good urban governance in Sanandaj. Specifically, it examines the applicability, reliability, and predictive capacity of the proposed urban governance model within the local context, providing a structured framework for evidence-based policymaking and participatory decision-making that reflects the city’s socio-cultural, institutional, and environmental characteristics. By doing so, the research contributes both to theoretical understanding and practical guidance for policymakers, municipal managers, and urban governance researchers, supporting strategies that strengthen governance structures, improve participatory mechanisms, and enhance urban management effectiveness and sustainability.

Methodology: A quantitative, correlational research design employing Structural Equation Modeling (SEM) was used. The indicators of Sanandaj’s urban good governance model, derived from prior studies, were utilized to develop a researcher-designed questionnaire, comprising 81 indicators across 18 components. Sample size was determined based on the “ten participants per free parameter” rule and Cohen’s (1992) PLS table, establishing a minimum of 160 respondents. Ultimately, 280 valid questionnaires completed by urban planning managers and specialists in Sanandaj were analyzed. Face validity was confirmed through expert review, content validity was evaluated using the Content Validity Ratio (CVR) and Content Validity Index (CVI), and reliability was verified through Cronbach’s alpha. Data analysis was conducted using SPSS and SmartPLS, enabling assessment of both measurement and structural models and evaluation of predictive relevance, overall fit, and robustness of the proposed framework.

Findings and Discussion: SEM results demonstrated that all components of the Sanandaj urban good governance model possess strong validity, reliability, and predictive relevance, confirming the robustness

Use your device to scan
and read the article online

its conceptual and measurement framework. The core governance phenomenon functions as a central mediator linking causal, contextual, and intervening conditions to strategies and outcomes of urban governance. Cultural conditions were identified as the most influential causal factor, while contextual conditions—including stakeholder motivation, self-development, commitment, and environmental sustainability—along with intervening factors such as social capital, economic resources, and legal support, exert significant indirect and reinforcing effects on governance outcomes. These findings align with previous studies and provide a comprehensive framework for analyzing governance at three levels: strategic/managerial, structural/institutional, and operational/participatory. At the strategic level, policies emphasize inter-agency coordination, regional collaboration, and macro-level planning. At the structural level, legal frameworks, integrated urban management, infrastructure development, inter-city coordination, environmental management, and active private sector engagement are prioritized. At the operational level, neighborhood-based development, community empowerment, participatory education, creative and smart city initiatives, and collaboration between civil society and private actors are essential for achieving effective governance outcomes.

Conclusion: The proposed model demonstrates strong structural and content validity, while providing substantial practical utility for analyzing and improving urban governance in Sanandaj. It serves as a strategic, evidence-based tool for policymakers, municipal managers, and governance researchers, facilitating participatory, context-sensitive decision-making. Additionally, it offers a systematic framework for identifying governance strengths, weaknesses, and leverage points, enhancing collaboration, operational efficiency, structural coherence, and sustainable urban development. By applying this model, urban authorities can implement targeted interventions, optimize resource allocation, strengthen governance capacities, and achieve effective, inclusive, and sustainable urban governance in Sanandaj and comparable cities. Overall, the study confirms that a validated, context-based model can guide evidence-based urban policy, reinforce participatory mechanisms, and support long-term sustainable development in complex urban settings.

Funding: There is no funding support.

Authors' Contribution: Authors contributed equally to the conceptualization and writing of the article. All of the authors approved the content of the manuscript and agreed on all aspects of the work.

Conflict of Interest: Authors declared no conflict of interest.

Acknowledgments: We are grateful to all the persons for scientific consulting in this paper.

Highlight

- This research, by presenting a three-level model—structural, content-based, and executive-spatial—and emphasizing urban contextualism, provides a practical framework for analyzing and enhancing good urban governance in Sanandaj and similar cities.
- The model, by focusing on local characteristics, empowers the community and strengthens citizen participation and participatory decision-making suited to the specific conditions of Sanandaj.
- Through validating and fitting the model, it serves as a practical tool to identify strengths and weaknesses, prioritize corrective actions, and support the continuous improvement of good urban governance, becoming a valuable reference for policymakers and researchers.

This paper is an open access and licenced under the [Creative Commons CC BY-NC 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) licence.

©2024, UST. All rights reserved.

Cite this article: Erfani, A. O., Sajadzadeh, H. and Rahimi, M. (2025). Assessing the Fit of a Contextual Urban Good Governance Model Using Structural Equation Modeling (Case Study: Sanandaj City). *Urban Strategic Thought*, 3(2(6)), 234-249.

 <https://doi.org/10.30479/ust.2026.22801.1226>

 https://ut.journals.ikiu.ac.ir/article_4042.html

*. Corresponding Author (Email: sajadzadeh@basu.ac.ir) / (Phone: +989188370039)

This article is taken from the first author's doctoral dissertation titled "Formulation of a Good Urban Governance Model Based on Chaos-Complexity Theory (Case Study: The City of Sanandaj)", being conducted with the guidance of the second author and consultation of the third author at Islamic Azad University, Central Tehran Branch University.

ناشر: دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)

مقاله علمی- پژوهشی

بررسی برازش مدل حکمروایی خوب شهری با رویکرد زمینه‌گرا و تحلیل معادلات ساختاری (مطالعه موردی: شهر سنندج)

عطاله عرفانی (۱) ^{ib}، حسن سجاذاده (۲) * ^{ib}، محمود رحیمی (۳) ^{ib}

- ۱- پژوهشگر دکتری شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.
 ۲- استاد گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران.
 ۳- دانشیار گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

اطلاعات مقاله	چکیده
دریافت: ۱۴۰۴/۰۷/۱۳ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۱/۱۲ صص: ۲۴۹-۲۳۴	مقدمه: در دهه‌های اخیر، ناکارآمدی مدیریت شهری سنتی و پیچیدگی جوامع، ضرورت بهره‌گیری از رویکردهای نوین مدیریتی را آشکار کرده است. در این راستا حکمروایی خوب شهری، رویکردی کثرت‌گرا و زمینه‌مند است که با تأکید بر تعامل میان بخش‌های دولتی، بخش خصوصی و جامعه مدنی به دنبال تحقق توسعه انسانی پایدار است. بخش دولتی با ایجاد بستری حقوقی و قانونی، هدایت فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی، امنیت و دسترسی به خدمات عمومی را تضمین می‌کند. بخش خصوصی با همکاری جامعه مدنی، نقش مکمل و مؤثری در افزایش مشارکت، ارتقای پاسخگویی، بهبود شفافیت و کارآمدی مدیریت شهری دارند.
واژگان کلیدی: حکمروایی خوب شهری، سنندج، زمینه‌گرایی، معادلات ساختاری، Smart PLS	هدف پژوهش: این پژوهش در ادامه مطالعه پیشین، که مؤلفه‌های حکمروایی خوب شهری در سنندج را احصا کرده بود، با هدف اعتبارسنجی همان مؤلفه‌ها و مدل حکمروایی خوب شهری در سنندج انجام شده است.
تعداد منابع: ۲۸	روش‌شناسی: این مطالعه به صورت همبستگی و با روش مدل‌سازی معادلات ساختاری (SEM) انجام شد. پرسشنامه‌ای محقق‌ساخته شامل ۸۱ شاخص در ۱۸ مؤلفه، براساس یافته‌های پژوهش پیشین، میان ۲۸۰ مدیر و کارشناس شهرسازی سنندج تکمیل شد. اعتبار و پایایی ابزار با شاخص‌هایی از جمله آلفای کرونباخ تأیید شد و تحلیل داده‌ها با نرم‌افزارهای SPSS و Smart PLS انجام گرفت.
تعداد اشکال: ۴	یافته‌ها و بحث: نتایج نشان داد مدل حکمروایی خوب شهری سنندج از اعتبار و کفایت پیش‌بینی مناسبی برخوردار است. توسعه خلاق، مشارکت شهروندان و یادگیرندگی بیشترین نقش را در تبیین حکمروایی خوب شهری داشتند. توانمندسازی سرمایه انسانی، ایجاد سامانه تعاملی هوشمند، به‌کارگیری تحلیل‌های پیشرفته و حرکت به سوی مدیریت یکپارچه شهری از عوامل اصلی ارتقای کارآمدی مدیریت و تحقق حکمروایی خوب هستند.
تعداد جداول: ۷	نتیجه‌گیری: مدل حکمروایی خوب شهری سنندج علاوه بر اعتبار ساختاری و محتوایی، ظرفیت اجرایی لازم برای تحلیل و ارتقای فرآیندهای شهری را دارد و می‌تواند ابزاری راهبردی برای سیاست‌گذاران، مدیران و پژوهشگران در تصمیم‌گیری‌های شهری باشد و تحقق حکمروایی خوب شهری در سنندج و شهرهای مشابه را تسهیل کند.
	نکات برجسته: - این پژوهش با ارائه مدل سه سطحی ساختاری، محتوایی و اجرایی-فضایی و تأکید بر زمینه‌گرایی شهری، مدلی کاربردی برای تحلیل و ارتقای حکمروایی خوب شهری در سنندج و شهرهای مشابه فراهم می‌کند. - مدل، با تمرکز بر ویژگی‌های محلی، توانمندسازی جامعه، تقویت مشارکت شهروندان و تصمیم‌گیری مشارکتی متناسب با شرایط شهر سنندج را ممکن می‌سازد. - با اعتبارسنجی و برازش مدل، ابزاری عملی برای تحقق حکمروایی خوب شهری فراهم می‌کند و مرجعی برای سیاست‌گذاران و پژوهشگران است.

ارجاع به این مقاله: عطاله، سجاذاده، حسن و رحیمی، محمود. (۱۴۰۴). بررسی برازش مدل حکمروایی خوب شهری با رویکرد زمینه‌گرا و تحلیل معادلات ساختاری (مطالعه موردی: شهر سنندج). اندیشه راهبردی شهرسازی، ۳(۲)، ۲۳۴-۲۴۹.

این مقاله به صورت دسترسی باز و با مجوز Creative Commons CC BY-NC 4.0 قابل استفاده است.

doi: <https://doi.org/10.30479/ust.2026.22801.1226>

©2024, UST. All rights reserved.

* نویسنده مسئول (رایانامه: sajadzadeh@basu.ac.ir) / (تلفن: ۰۹۱۸۸۳۷۰۰۳۹)

این مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول با عنوان «تدوین مدل حکمرانی خوب شهری مبتنی بر نظریه آشوب-پیچیدگی (مطالعه موردی: شهر سنندج)» است که با راهنمایی نویسنده دوم و مشاوره نویسنده سوم در دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی در حال انجام است.

۱- مقدمه و بیان مسئله

مدیریت شهری، از زیر مجموعه‌های مدیریت است. موضوعی که از دیرباز مرکز توجه پژوهشگران قرار گرفته است. تا دهه ۱۹۴۰ میلادی وظیفه مدیریت شهرها و منطقه‌ها به‌عهده دولت مرکزی بوده اما از آن پس با ورود بازیگران مختلف نظیر سازمان‌ها، اتحادیه‌ها، شرکت‌های خصوصی و غیره به پروسه مدیریت، نظریات جدیدی برای مدیریت شهرها و منطقه‌ها شروع به شکل‌گیری کردند (Westman et al., 2019: 15).

از سوی دیگر، این نگاه فنی و وظیفه‌محور نسبت به اداره شهر در ده‌های اخیر با چالش‌هایی مواجه بوده است. کریستوفر الکساندر، نظریه‌پرداز و معمار مشهور، بر اهمیت مشارکت جامعه در طراحی شهری تأکید دارد. او معتقد است که مدیریت شهری باید فرآیندی مشارکتی باشد که در آن ساکنان به طور فعال در طراحی خانه‌ها، خیابان‌ها و جوامع خود شرکت کنند (Oktay, 2024). این متن به چالش اساسی در مدیریت شهری مدرن اشاره دارد. رویکردهای فنی و وظیفه‌محور که در گذشته برای اداره شهرها استفاده می‌شدند، تمرکز زیادی بر کارکردها، قوانین و ساختارهای فیزیکی داشتند و کمتر به نیازها، خواسته‌ها و تجربه واقعی ساکنان توجه می‌کردند. این نگاه، هرچند از نظر تکنیکی و مدیریتی کارآمد بود، باعث ایجاد محیط‌های شهری کم‌جان، بی‌تنوع و گاهی بیگانه با شهروندان شد.

با این وجود، امروزه ناتوانی مدیران شهری در پاسخگویی به نیازهای گوناگون شهر و منطبق نبودن نیازها و خواسته‌های شهروندان با طرح‌ها و برنامه‌های ارائه‌شده و همچنین ضرورت مسئولیت‌پذیری بیشتر در اداره امور شهری، الگویی مناسب از اداره شهرها را بر پایه نگرش نوینی از حکمروایی شهری ضروری می‌داند که هم‌سو با دولت، جامعه مدنی و بخش خصوصی به مشارکت در اداره امور شهرها فراخوانده می‌شود. هدف حکمروایی شهری به ویژه در کشورهای در حال توسعه تلاش برای ایجاد تعادل در بخش‌های اقتصادی، اجتماعی و تقویت جامعه مدنی در استای مشارکت شهروندی است. در ایران نیز با مشخص شدن ناکارآمدی ابزار و شیوه‌های سنتی اداره

شهرها، اهمیت الگوی حکمروایی خوب شهری، در پاسخ به مسائل و مشکلات مدیریت شهرها کمتر از دو دهه اخیر روند فزاینده‌ای به خود گرفته است. اما الگویی بومی و متناسب با شرایط کشور ایران برای حکمروایی خوب شهری تدوین نشده است (کازمیان و همکاران، ۱۴۰۰: ۶۰). همچنین بررسی پژوهش‌های انجام شده در زمینه حکمروایی خوب در شهرهای ایران نشان می‌دهد که این پژوهش‌ها برگرفته از اصول کلی جهان‌شمول شاخص‌های حکمروایی خوب شهری بوده و به رغم این که می‌توانند بینش‌های ارزشمندی را ارائه دهند اما کارایی آن‌ها بدون توجه به زمینه‌های محلی که اساساً با منطق درونی اندیشه حکمروایی خوب شهری همخوانی ندارد به کار گرفته شوند، کاهش می‌یابد. در این زمینه محمدی ده‌چشمه و نصیری برم‌الوان (۱۴۰۴)، نیز اعتقاد دارند، مدیریت شهری مبتنی بر روش‌های صحیح همواره به‌عنوان یک چالش جدی پیش روی متخصصان شهری بوده است و هر شهر با توجه به ویژگی‌های خاص خود، مسائل ویژه‌ای را تجربه می‌کند که مخصوص همان شهر و محیط اطراف آن است و در این میان ایجاد یک الگوی واحد نسخه قابل قبولی نیست.

از این رو، نیم‌نگاهی به وضعیت مدیریت شهری سنج، نشان می‌دهد به‌دلایلی چون تمرکزگرایی، فقدان هماهنگی بین بخش‌های مختلف مدیریت شهری، موازی‌کاری، کاهش کارایی و بهره‌وری عملکرد مدیریت شهری در ارائه خدمات مطلوب به شهروندان تحت تأثیر قرار داده است. از سوی دیگر، شهر سنج به دلیل برخورداری از ظرفیت‌های درونزا و ویژگی‌های خاص خود، از قابلیت‌های ویژه‌ای برای تحقق اهداف حکمروایی خوب شهری برخوردار است. برای نمونه در سال ۱۳۹۸، این شهر به‌عنوان «شهر خلاق در زمینه موسیقی» از سوی سازمان یونسکو شناخته شد. این عنوان نه تنها نشان‌دهنده غنای فرهنگی و هنری سنج است، بلکه می‌تواند به‌عنوان یک فرصت برای ترویج فرهنگ مشارکت و همکاری در سطح محلی مورد بهره‌برداری قرار گیرد. به‌علاوه، سایر ظرفیت‌های محلی مانند منابع طبیعی، زیرساخت‌های اجتماعی و اقتصادی و ظرفیت‌های گردشگری می‌توانند

مدیریت شهری تأکید دارند (Dijk & Edelenbos, 2017). بلاستوتی و فتح‌الرحمن در سال ۲۰۲۳ در تحقیقی به مطالعه حکمروایی خوب شهری با رویکردی چندبعدی پرداخته و نتایج نشان می‌دهد که تحقق حکمروایی خوب شهری به توسعه پایدار، ارتقای رفاه عمومی، یادگیری مستمر، تقویت مشارکت محلی، و افزایش شفافیت و پاسخگویی منجر می‌شود (Bellastuti & Fathurrahman, 2023). همچنین، کای و همکارانش در سال ۲۰۲۳، با بررسی ۱۲۸۰ مقاله در زمینه حکمروایی شهری نشان دادند که تحقیقات این حوزه بیشتر به سوی بررسی واقعیت‌ها و تغییر از مدیریت متمرکز به مدیریت یکپارچه دولت و جامعه مدنی حرکت کرده‌اند و این رویکرد به‌عنوان ابزاری برای حل مسائل شهری و بهبود زندگی شهروندان استفاده می‌شود (Kai et al., 2023).

یانگ در سال ۲۰۲۵ در مطالعه‌ای به بررسی علم سیستم‌های شهری و یوایی‌های چندسطحی: چارچوب مفهومی برای پیشبرد برنامه‌ریزی و حکمروایی یکپارچه پرداخته و نتیجه این مطالعه نشان می‌دهد که سیستم‌های شهری به‌طور ذاتی چندسطحی و دارای تعاملات پیچیده در ابعاد فضایی، زمانی و عملکردی هستند. برای مدیریت و برنامه‌ریزی مؤثر، نیاز به چارچوب‌های حکمروایی چندسطحی و تطبیقی است که بتوانند اثرات زنجیره‌ای، بازخوردها و موانع سیستمی را مدیریت کرده و تعادل بین اولویت‌های محلی و اهداف منطقه‌ای و جهانی را برقرار کنند (Yang, 2025). روی در سال ۲۰۲۵ در تحقیقی به بررسی رابطه مأموریت پایه‌های حکمرواب و شهر هوشمند پرداخته و نتیجه‌گیری می‌کند که حکمروایی خوب و نوآوری دیجیتال، همکاری ذی‌نفعان و بازسازی نهادها، موفقیت شهرهای هوشمند و ارتقای کیفیت زندگی و توسعه پایدار شهری را تضمین می‌کند (Roy, 2025).

زیاری و همکاران (۱۳۹۹)، در پژوهش خود به تحلیل عملکرد مدیریت شهری با تأکید بر شاخص‌های حکمروایی خوب از منظر شهروندان شهر ساری پرداخته و نتایج نشان می‌دهد که شاخص‌هایی نظیر مشارکت، کارایی، شفافیت، عدالت‌محوری و پاسخگویی از مؤلفه‌های کلیدی حکمروایی خوب شهری است. **آشناور و همکاران (۱۴۰۰)**، در تحقیق دیگری به بررسی موانع و چالش‌های

بستری مناسب در توسعه پایدار و یکپارچگی در سطح شهر، منطقه و فرمانطقه را فراهم کنند. بدین منظور و در ادامه پژوهش پیشین که با رویکرد کیفی و به روش نظریه داده‌بنیاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌های حکمروایی خوب شهری در سندج شناسایی شده بود (جدول ۱ و شکل ۳)، این پژوهش برای نخستین بار به اعتبارسنجی و برآزش مؤلفه‌های حکمروایی خوب شهری از طریق مدل‌سازی معادلات ساختاری پرداخته است.

مدل ارائه‌شده دارای سه سطح ساختاری، محتوایی و اجرایی است که ضمن حفظ زمینه‌گرایی، امکان سنجش کمی و ارزیابی روابط علی بین مؤلفه‌ها را فراهم می‌سازد. به این ترتیب، شدت و مسیر اثرگذاری عوامل مختلف بر حکمروایی خوب شهری به‌صورت علمی و آماری مشخص می‌شود. بنابراین پژوهش حاضر علاوه بر تأکید بر ویژگی‌های محلی، ابزاری کاربردی برای سیاست‌گذاران و مدیران شهری فراهم می‌کند و می‌تواند تحقق حکمروایی خوب شهری در سندج و سایر شهرهای مشابه را تسهیل نماید. بر این اساس، پرسش اصلی تحقیق چنین است: شاخص برآزش الگوی اندازه‌گیری تئوری حکمروایی خوب شهری در بین مدیران و کارشناسان شهرسازی، در شهر سندج چگونه است؟

۲- پیشینه پژوهش

مرور پژوهش‌های متعددی از جمله مطالعه تراکوموتوتا و چایجارتونواتانا در سال ۲۰۱۳ نشان می‌دهد که ابعاد گوناگون حکمروایی خوب شهری تحت تأثیر عواملی همچون اهداف خط‌مشی‌گذاری، منابع، ارتباطات سازمانی و شرایط اقتصادی، اجتماعی و سیاسی قرار دارد (Chaijareonwattana & Trakuhmututa, 2013). به‌همین صورت هیلی در سال ۲۰۱۴ در پژوهشی به بررسی مؤلفه‌های پرداخته و نتیجه‌گیری می‌کند که شاخص‌های حکمروایی خوب شهری نمی‌توانند به‌طور یکسان برای همه شهرها کاربرد داشته باشند و بر نقش زمینه در تعیین حالت حکمروایی تأکید دارد (Healey, 2004). از سوی دیگر دیجک و ادلنیوس و در سال ۲۰۱۷ در مطالعه خود به افزایش اشکال جدید حکمروایی شهری از طریق کنش جمعی اشاره می‌کنند و بر نیاز به تغییر نگرش در

زمینه‌ای فراروی حکمروایی و مدیریت شهرهای ایران پرداخته و نتیجه‌گیری می‌کنند، نبود نظریه پایه برای تعریف شهر، ضعف نهادسازی مدنی و فقدان یکپارچگی در مدیریت شهری از مهم‌ترین موانع تحقق حکمروایی خوب شهری است. **حیدرزاده و همکاران (۱۴۰۲)**، در پژوهشی در تحلیل عوامل مؤثر بر ارتقاء حکمروایی خوب شهری در شهر شیراز، نتیجه‌گیری می‌کنند ارتقای عوامل توانمندسازی نهادی، شفافیت، کارایی و مشارکت‌جویی از ضرورت‌های اساسی برای دستیابی به حکمروایی خوب شهری هستند. **روستایی و همکاران (۱۴۰۲)**، در مقاله‌ای به بررسی جایگاه مدیریت محله‌ای در حکمروایی خوب شهری در کلان‌شهر تبریز می‌پردازند. نتایج نشان می‌دهد که بازنگری در قوانین، مقررات و طرح‌های توسعه شهری مهم‌ترین عامل پیشران است و سایر عوامل کلیدی دیگر شامل انطباق فعال با شرایط جدید، عدم انحصار گروه‌ها، فرهنگ باز شهری و همبستگی اجتماعی هستند. **فرجام‌طلب و سجادزاده (۱۴۰۳)**، در مقاله‌ای با بررسی مؤلفه‌های حکمروایی خوب شهری در تجربه‌های تسهیل‌گری در ایران می‌پردازند. نتایج آن‌ها نشان می‌دهد، برای بهبود حکمروایی خوب شهری، تقویت ظرفیت‌های محلی و مدیریت هوشمند پروژه‌ها از اهمیت بالایی برخوردار است. **روشنایی و همکاران (۱۴۰۳)**، نیز پس از تحلیل مقایسه‌ای شاخص‌ها و ابعاد حکمروایی خوب شهری نتیجه‌گیری می‌کنند که مسئولیت‌پذیری و عدالت همه‌جانبه مهم‌ترین عوامل هستند و شکاف معناداری بین وضع موجود و مطلوب است، به ویژه در ابعاد شفافیت و مسئولیت‌پذیری. **محمدی ده‌چشمه و نصیری برم‌الوان (۱۴۰۴)**، به مفهوم‌سازی و تحلیل ساختاری مؤلفه‌های حکمروایی خوب شهری در مواجهه با مخاطرات شهری، پرداخته و نتیجه‌گیری می‌کنند، حکمروایی خوب شهری به عنوان یک استراتژی هماهنگ و کارآمد می‌تواند ابزار اصلی مدیریت ریسک و ارتقای تاب‌آوری شهری در برابر طیف گسترده مخاطرات باشد.

زمنه‌ای فراروی حکمروایی و مدیریت شهرهای ایران پرداخته و نتیجه‌گیری می‌کنند، نبود نظریه پایه برای تعریف شهر، ضعف نهادسازی مدنی و فقدان یکپارچگی در مدیریت شهری از مهم‌ترین موانع تحقق حکمروایی خوب شهری است. **حیدرزاده و همکاران (۱۴۰۲)**، در پژوهشی در تحلیل عوامل مؤثر بر ارتقاء حکمروایی خوب شهری در شهر شیراز، نتیجه‌گیری می‌کنند ارتقای عوامل توانمندسازی نهادی، شفافیت، کارایی و مشارکت‌جویی از ضرورت‌های اساسی برای دستیابی به حکمروایی خوب شهری هستند. **روستایی و همکاران (۱۴۰۲)**، در مقاله‌ای به بررسی جایگاه مدیریت محله‌ای در حکمروایی خوب شهری در کلان‌شهر تبریز می‌پردازند. نتایج نشان می‌دهد که بازنگری در قوانین، مقررات و طرح‌های توسعه شهری مهم‌ترین عامل پیشران است و سایر عوامل کلیدی دیگر شامل انطباق فعال با شرایط جدید، عدم انحصار گروه‌ها، فرهنگ باز شهری و همبستگی اجتماعی هستند. **فرجام‌طلب و سجادزاده (۱۴۰۳)**، در مقاله‌ای با بررسی مؤلفه‌های حکمروایی خوب شهری در تجربه‌های تسهیل‌گری در ایران می‌پردازند. نتایج آن‌ها نشان می‌دهد، برای بهبود حکمروایی خوب شهری، تقویت ظرفیت‌های محلی و مدیریت هوشمند پروژه‌ها از اهمیت بالایی برخوردار است. **روشنایی و همکاران (۱۴۰۳)**، نیز پس از تحلیل مقایسه‌ای شاخص‌ها و ابعاد حکمروایی خوب شهری نتیجه‌گیری می‌کنند که مسئولیت‌پذیری و عدالت همه‌جانبه مهم‌ترین عوامل هستند و شکاف معناداری بین وضع موجود و مطلوب است، به ویژه در ابعاد شفافیت و مسئولیت‌پذیری. **محمدی ده‌چشمه و نصیری برم‌الوان (۱۴۰۴)**، به مفهوم‌سازی و تحلیل ساختاری مؤلفه‌های حکمروایی خوب شهری در مواجهه با مخاطرات شهری، پرداخته و نتیجه‌گیری می‌کنند، حکمروایی خوب شهری به عنوان یک استراتژی هماهنگ و کارآمد می‌تواند ابزار اصلی مدیریت ریسک و ارتقای تاب‌آوری شهری در برابر طیف گسترده مخاطرات باشد.

مرور پیشینه پژوهش نشان می‌دهد که بخش عمده مطالعات مربوط به حکمروایی خوب شهری، عمدتاً در قالب پژوهش‌های توصیفی یا ارزیابی شاخص‌های جهانی

۳- مبانی نظری ۳-۱- حکمروایی

اصطلاحات حکمرانی و حکومت، دارای مفاهیم محض و تخصصی بوده که بعضاً فارغ از مفهوم، معمولاً جایگزین یکدیگر به کار می‌روند. اما قدمت حکمرانی به تاریخ تمدن بشری برمی‌گردد. واژه حکمروایی از لغت یونانی (Kybernan) و (Kybernetes)، گرفته شده و معنی آن هدایت‌کردن و راهنمایی‌کردن است. استفاده از این اصطلاح را به افلاطون نسبت داده‌اند که در قرون وسطی برای حکومت‌کردن و اداره حکومت به کار برده می‌شد. بانک جهانی به عنوان ابداع‌کننده واژه حکمروایی و توسعه‌دهنده این مفهوم، کاربرد مفهوم حکمروایی شهری را از اواخر دهه ۱۹۸۰ و از آفریقا اعلام می‌نماید، اما برایان مک‌لین اولین نظریه‌پرداز است که در سال ۱۹۷۳ به مفهوم Governance پرداخته است. از نظر مک‌لین، حکومت مجموعه‌ای از نهادهای رسمی و حقوقی با قدرت

گفت، حکمروایی خوب شهری مفهومی چندوجهی است که بر همکاری دولت، بخش خصوصی و جامعه مدنی استوار است و کیفیت تعامل میان این بازیگران اهمیت ویژه‌ای دارد. با این حال، به دلیل تنوع نظام‌های سیاسی، ارزش‌ها و فرهنگ‌ها، تعریف واحد و معیار جهانی برای «خوبی» وجود ندارد (Kaufmann et al., 1999). از این رو، سطح حکمروایی مطلوب در کشورها و شهرهای مختلف، به‌ویژه در حال توسعه، متفاوت است. «خوب» مفهومی کیفی و وابسته به بستر است و شامل فراتر از ارزش‌های اخلاقی، به موضوعاتی چون برنامه‌ریزی کل‌نگر و سازگار با شرایط محلی، و مدیریت منصف و پاسخگو برای مواجهه با پیچیدگی‌های شهری اشاره دارد. در همین راستا، رویکرد زمینه‌گرا به‌عنوان یک روش تحلیلی، به پژوهشگران کمک می‌کند تا با درک عمیق‌تری از شرایط محلی، به طراحی و اجرای سیاست‌های شهری بپردازند که نه تنها به نیازهای کنونی پاسخ دهد، بلکه به توسعه پایدار و بهبود کیفیت زندگی در شهرها نیز کمک کند (Varma, 2024).

۴- روش پژوهش

رویکرد پژوهش حاضر کمی و از نوع همبستگی بود و داده‌ها در قالب مدل‌سازی معادلات ساختاری تحلیل شدند. برای این منظور، شاخص‌های حکمروایی خوب شهری سنج از مطالعه پیشین استخراج و به‌عنوان پایه طراحی پرسشنامه استفاده شد.

مطابق جدول کوهن (Cohen, 1992)، حجم نمونه در مدل‌های رگرسیونی و PLS به سطح خطا، ضریب تبیین (R^2) و تعداد مسیرهای میان‌سازه‌ها بستگی دارد. در سطح خطای ۰/۰۵ و با $R^2 = ۰/۵۰$ ، حداقل حجم نمونه برای مدل‌های دارای بیش از ۱۵ مسیر حدود ۱۰۰ تا ۱۲۵ نفر است. با توجه به پیچیدگی مدل پژوهش (۱۸ مسیر) و به منظور افزایش توان آماری، حجم نمونه نهایی، ۱۶۰ نفر تعیین شد. به‌منظور اطمینان از کفایت حجم نمونه، در نهایت ۲۸۰ پرسشنامه معتبر برای تحلیل داده‌ها به کار گرفته شد. این انتخاب بر پایه تحلیل توان و توصیه‌های پژوهشگران (Hair et al, 2021) انجام گرفت. ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه محقق‌ساخته شامل

قانونی است اما حکمروایی نوعی فرایند است. این فرایند متضمن نظام به‌هم‌پیوسته‌ای است که هم حکومت و هم اجتماع را در برمی‌گیرد (عزیزی، ۱۴۰۰: ۳۵-۳۴).

۳-۲- حکمروایی شهری و حکمروایی خوب شهری

حکمروایی شهری به مجموعه‌ای از فرایندها و ساختارهایی گفته می‌شود که مدیریت و هدایت فعالیت‌های امور شهری را در دست دارد. این مفهوم شامل هماهنگی، همکاری و همبستگی بین بخش‌های دولتی، نهادهای عمومی، بخش خصوصی و جامعه مدنی است و هدف آن ارتقاء کیفیت زندگی شهروندان و توسعه پایدار شهرها است (Mierzejewska, 2024: 45). از این رو، حکمروایی خوب مفهوم بسیار گسترده‌ای را در برمی‌گیرد که محصول مشارکت سه نهاد دولت، جامعه مدنی و بخش خصوصی است. هر سه آن‌ها برای توسعه انسانی پایدار ضروری هستند. دولت: دولت مسئول ایجاد یک محیط سیاسی و حقوقی مناسب است. این نهاد قوانین و مقرراتی را تعیین می‌کند که تعاملات اجتماعی و فعالیت‌های اقتصادی را هدایت می‌کند و امنیت و ثبات را برای شهروندان فراهم می‌آورد (Lee, 2019). بخش خصوصی: با ایجاد فرصت‌های شغلی و درآمد، به رشد اقتصادی کمک می‌کند. این نهاد به‌عنوان محرکی برای نوآوری و سرمایه‌گذاری عمل می‌کند که برای توسعه پایدار ضروری است (Haywood, 2019: 12). جامعه مدنی: تعاملات اجتماعی میان گروه‌های فعال را تسهیل می‌کند و مشارکت در فعالیت‌های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی را ترویج می‌نماید. این نهاد به‌عنوان پلی بین دولت و عموم مردم عمل می‌کند و از حقوق و منافع شهروندان دفاع می‌کند (Paffenholz & Spurr, 2006).

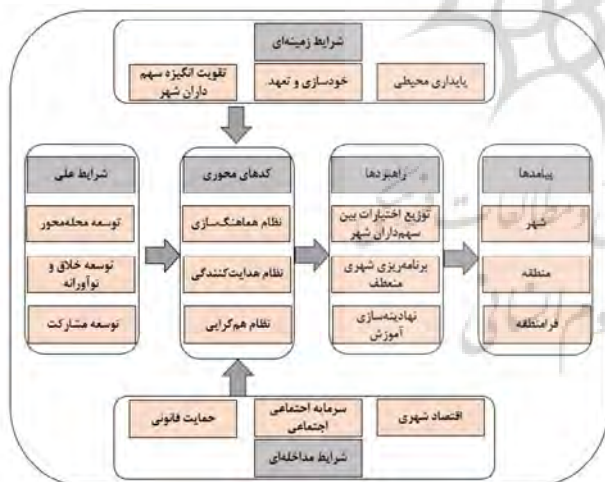
۳-۳- شاخص‌های حکمروایی خوب شهری

بر پایه تعریف بانک جهانی، این شاخص‌های حکمروایی خوب شهری شش بعد اصلی را در برمی‌گیرند که شامل کنترل فساد، اثربخشی دولت، ثبات سیاسی و نبود خشونت، کیفیت قوانین و مقررات، حاکمیت قانون، و حق اظهارنظر و پاسخگویی. در یک جمع‌بندی می‌توان

۶- یافته‌های پژوهش و بحث

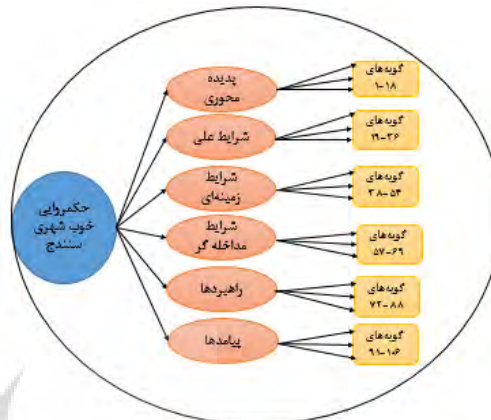
در پژوهش پیشین نگارندگان با بهره‌گیری از روش‌شناسی کیفی و رویکرد نظریه داده‌بنیاد، به شناسایی ابعاد، مؤلفه‌ها و ساختار زمینه‌مند حکمروایی خوب شهری در شهر سنندج پرداخته شد. در آن مطالعه، با انجام مصاحبه‌های عمیق با مدیران شهری و کارشناسان شهرسازی سنندج، مدلی مفهومی متشکل از شش مقوله اصلی شامل شرایط علی، پدیده محوری، شرایط زمینه‌ای، شرایط مداخله‌گر، راهبردها و پیامدها و ۱۸ بعد مفهومی مطابق جدول ۱ استخراج گردید.

نتایج کلی حاصل از کدگذاری موضوع و مقوله‌های اصلی در این مرحله و مقوله‌های احصاء شده در مراحل قبلی به یکدیگر مرتبط شدند و روابط بین آن‌ها مورد بررسی قرار گرفت. این فرایند همان کشف و ظهور نظریه است. یعنی یافتن سازه‌ها، مرتبطسازی آن‌ها و بررسی ماهیت این رابطه که در شکل ۳ این روابط در قالب مدل پارادایمی نشان داده شده است.

شکل ۳. مدل پارادایمی الگوی شاخص‌های حکمروایی خوب شهری سنندج

۸۱ شاخص در ۱۸ مولفه بود. روایی صوری توسط اساتید و روایی محتوایی با CVI و CVR تأیید شد و پایایی با آلفای کرونباخ بررسی گردید. شکل ۱ مدل مفهومی پژوهش را نشان می‌دهد.

شکل ۱. مدل مفهومی پژوهش

۵- معرفی محدوده مورد پژوهش

شهر سنندج، مرکز استان کردستان، به‌عنوان شهر خلاق موسیقی در شبکه شهرهای خلاق یونسکو شناخته می‌شود که بیانگر ریشه‌های عمیق موسیقی کردی و میراث فرهنگی پویای آن است. این شهر میانی با جمعیتی رو به رشد، نقشی محوری در شبکه شهری منطقه ایفا کرده و هم‌زمان مرکز اداری و فرهنگی محسوب می‌شود. بافت اجتماعی منسجم، هویت هنری غنی و مشارکت فعال شهروندان، زمینه‌های مساعد برای تحقق حکمروایی خوب شهری در سنندج فراهم کرده است؛ به‌گونه‌ای که این ویژگی‌ها امکان تصمیم‌گیری مشارکتی، تقویت سرمایه اجتماعی و بومی‌سازی شاخص‌های حکمروایی را به شکلی کارآمد مهیا می‌سازد. شکل ۲ محدوده مطالعاتی را نمایش می‌دهد.

شکل ۲. محدوده مطالعاتی پژوهش

جدول ۱. مولفه‌ها و شاخص‌های حکمروایی خوب شهری

کدهای گزینشی	کدهای محوری	کدهای باز	کدهای محوری	کدهای باز	کدهای محوری	کدهای باز
نظام مدیریت یکپارچه شهری	نظام همگرایی	یکپارچگی نهادهای ذی‌ربط در مدیریت شهری	نظام هدایت‌کنندگی	تهیه طرح‌های موضعی و موضوعی شهری	نظام هماهنگ‌سازی	هماهنگی مدیریت شهری با سایر سهام‌داران
		پرهیز از موازی‌کاری و نشئت نهادهای شهری		تدوین چشم‌انداز و اهداف شهر		تدوین برنامه‌ها در هماهنگی با اسناد فرادست
		مشارکت منسجم شهروندان در تصمیم‌گیری		تدوین سیاست‌ها در راستای چشم‌انداز شهر		اجرای پروژه‌ها متناسب با توانایی‌های مالی
		انسجام شهر و منطقه در تحقق اهداف برنامه‌ها		ایجاد زمینه خودسازماندهی متولیان شهر		هماهنگی ارائه خدمات عمومی با نیازهای واقعی
		انسجام شهر و فرمانطقه در تحقق اهداف برنامه‌ها		بسترسازی برای شفافیت در تصمیمات شهری		هماهنگی اقتصادی، اجتماعی فرهنگی و محیطی
اجرای پروژه‌ها در راستای اهداف مشترک	درک متقابل در گفتگوها و احترام به نظرات دیگران	اتخاذ تصمیمات هماهنگ با توسعه پایدار				
مدیریت مشارکت محلی و نوآرانه	توسعه محله محور	پاسخگویی به نیازها و مشکلات محلی	توسعه خلاق و نوآوری	نظام‌های مالی نوآرانه در مدیریت شهری	فرهنگ مشارکت اجتماعی	ایجاد جلب اعتماد شهروندان
		ایجاد فرصت مشارکت محلی		بومی‌سازی رویکردهای نوین شهری		توجه به تنوع فرهنگی شهروندان
		توانمندسازی اجتماع محلی		رویکردهای خلاقانه به خدمات عمومی		ترویج فرهنگ مشارکت شهروندان
		خودسازماندهی اداره شهر در سطح محلی		نوآوری در برنامه‌ریزی شهری بر اساس دانش روز		ترویج فرهنگ کار تیمی در مدیریت شهری
		پاسداشت و تقویت هویت محلی		ایجاد زمینه برای خلاقیت در بین متولیان شهر		احترام به تجربه و تاریخ فرهنگی شهر
		استفاده از تجربه معتمدین محلی		استفاده از فناوری‌های هوشمند در مدیریت شهری		تقویت فرهنگ شایسته‌سالاری
شرایط زمینه‌ای	پایداری محیطی	ممانعت از اتلاف منابع طبیعی	خودسازی و تعهد اخلاقی	دسترسی عادلانه شهروندان به خدمات	تقویت انگیزه سهم‌داران در مشارکت	توسعه برنامه‌های مشارکتی
		ایجاد سیستم‌های پایدار پسماند		اتخاذ تصمیمات شهری بدون تعارض منافع		حمایت از پروژه‌های محلی
		توسعه فضاهای سبز شهری		احترام به حقوق و کرامت شهروندان		تقویت حس تعلق شهروندان
		آموزش مستمر و ارتقاء سطح آگاهی شهروندی		پاسخگویی به نیازها و مشکلات شهروندان		ایجاد زمینه اشتغال محلی
		برنامه‌ریزی کاهش آلودگی هوا		صداقت در انجام وظایف مدیریت شهری		نظرسنجی‌های محلی
		توسعه حمل‌ونقل عمومی کارآمد و پایدار		وفای به عهد و عمل به تعهدات		فراهم کردن فضای ارتباطات و تبادل نظر
شرایط مداخله‌ای	حمایت قانونی	رعایت قانون در اداره شهر	سرمایه اجتماعی	توجه به بازخورد شهروندان از مدیریت شهری	اقتصاد شهری	ایجاد فرصت‌های شغلی برای سهام‌داران شهر
		وضع قوانین حمایتی از مشارکت شهروندان		توجه به نیاز خانوادگی آسیب‌پذیر و اقشار کم‌درآمد		برنامه‌ریزی پایدار برای منابع مالی شهری
		رعایت حق شهروندان در تولید فضا		برگزاری نشست‌ها و همایش‌های عمومی		توسعه صنعت گردشگری
		حمایت قانونی در هماهنگی با مدیریت شهری		ایجاد سازوکارهای مشارکت مدنی		تناسب جمعیت با امکانات مالی شهرداری
		تقویت نظارت بخش دولتی در برنامه‌ریزی		کاهش تضادهای اجتماعی		توسعه سرمایه‌گذاری بخش خصوص

رابطه ها	نهادینه سازی آموزش شهروندی	برنامه ریزی شهری پایدار	توزیع اختیارات بین سهم داران شهر	تفویض اختیار به سازمان های محلی		
					برگزاری دوره های آموزشی در فرآیند مشارکت آموزش شهروندان به صورت مستمر آموزش مسئولیت پذیری به شهروندان بررسی بازخورد فرآیند آموزش شهروندان آموزش کشف توانمندی و توانمندسازی نهادینه سازی فرهنگ مشارکت	جایگزینی طرح های منعطف با طرح های جامع برنامه ریزی شهری با قابلیت تطبیق با محدودیت ها تهیه طرح های شهری پایدار اهمیت تغییرات جزئی در برنامه ریزی شهری ارزیابی مستمر برنامه ریزی شهری تقویت برنامه ریزی شهری ارتباطی
پیامدها	مقیاس فرامنطقه	مقیاس منطقه	مقیاس شهر	افزایش مشارکت شهروندان		
				توسعه همکاری در سطح فرا منطقه	توسعه همکاری بین شهر و مناطق مختلف	تقویت انگیزه حس مسئولیت شهروندان
				هماهنگی شهر با برنامه ریزی فرامنطقه	توسعه هماهنگی میان شهرو مناطق	ارتقاء کیفیت زندگی شهروندان
				افزایش انسجام شهر، منطقه و فرامنطقه	مدیریت و حفاظت از منابع طبیعی	ایجاد بستر مناسب برای توسعه پایدار شهری
				توسعه و تقویت هویت ملی	بهبود کیفیت زندگی ساکنین مناطق	تقویت زمینه ایجاد شهر خلاق
				ایجاد زمینه شهر جهانی	کاهش نابرابری های منطقه ای	زمینه ایجاد شهر هوشمند
افزایش حس تعلق و اعتماد اجتماعی	توسعه فرهنگ و هویت منطقه ای					

مدرک کارشناسی، ۵۷/۱ درصد کارشناسی ارشد و ۲/۵ درصد دارای مدرک دکتری بودند. از حیث رشته تحصیلی نیز بیشترین فراوانی مربوط به شهرسازی (۴۷/۵ درصد) و پس از آن معماری (۳۹/۶ درصد) بود؛ سایر رشته ها شامل عمران، حقوق و جامعه شناسی به ترتیب ۷/۹، ۴/۳ و ۰/۷ درصد را تشکیل می دادند. این نتایج بیانگر تنوع مناسب در نمونه آماری و انطباق آن با اهداف تحقیق است.

در حوزه آمار استنباطی، تحلیل مدل در دو گام اصلی انجام گرفت: نخست، ارزیابی برازش مدل و سپس پاسخ به پرسش اصلی پژوهش. مرحله ارزیابی برازش مدل در سه بخش اساسی مورد بررسی قرار گرفت که هر یک از این مراحل به تفصیل در ادامه تحلیل و تشریح شده است.

- ۱- ارزیابی برازش مدل های اندازه گیری
- ۲- ارزیابی برازش مدل ساختاری
- ۳- ارزیابی برازش کلی مدل

در پژوهش حاضر، با بهره گیری از رویکرد کمی و استفاده از مدل یابی معادلات ساختاری بر پایه روش حداقل مربعات جزئی، به اعتباریابی و ارزیابی برازش مدل الگوی حکمروایی خوب شهری در شهر سهندج پرداخته شد. مدل یابی معادلات ساختاری، رویکردی آماری است که امکان برآورد هم زمان روابط میان متغیرهای آشکار و متغیرهای نهفته را فراهم می کند و با تلفیق تحلیل عاملی تأییدی و تحلیل مسیر، هم به سنجش روایی سازه ها و هم به آزمون روابط علی میان آن ها می پردازد (Kline, 2016).

در بخش آمار توصیفی، ویژگی های جمعیت شناختی شرکت کنندگان شامل جنسیت، سن، سابقه خدمت، سطح تحصیلات و رشته تحصیلی مورد بررسی قرار گرفت. یافته ها نشان داد از مجموع ۲۸۰ پاسخ دهنده، ۷۳/۹ درصد مرد و ۲۶/۱ درصد زن بودند. میانگین سنی افراد ۳۷/۱۹ سال با انحراف معیار ۶/۶۲ سال و میانگین سابقه خدمت آنان ۱۱/۸۲ سال با انحراف معیار ۴/۹۰ سال گزارش شد. از نظر سطح تحصیلات، ۴۰/۴ درصد دارای

مقیاس شهر	۰/۸۴۹	۰/۶۲۴	۰/۸۹۲
مقیاس فرمانطقه	۰/۷۴۸	۰/۵۶۹	۰/۸۸۸
مقیاس منطقه	۰/۷۸۳	۰/۶۱۰	۰/۸۲۴
مجموع	۰/۷۴۶	۰/۲۳۹	۰/۸۵۹

۱-۶- بررسی پایایی سازه‌های مدل اندازه‌گیری الگوی حکمروایی خوب شهری سندج

طبق نتایج حاصل در جدول ۲، آلفای کرونباخ برای ارزیابی پایداری درونی اندازه‌گیری می‌شود که نشان‌گر میزان همبستگی بین سازه و شاخص‌های مربوط به آن است مقدار واریانس تبیین شده بالاتر از مقدار ۰/۷ نشانگر پایایی قابل قبولی است (Moss et al., 1998). بنابراین همه متغیرها از ضریب آلفای کرونباخ قابل قبولی برای پایداری برخوردار هستند. همچنین طبق نتایج حاصل در جدول ۲، در صورتی که مقدار پایایی ترکیبی بالاتر ۰/۷ باشد، نشان از پایداری درونی مناسب است و مقدار کمتر از ۰/۶ عدم وجود پایایی است (Nunnally, 1975). در نتیجه پایایی ترکیبی همه متغیرهای پنهان ضرایب قابل قبولی دارند.

جدول ۲. نتایج بررسی پایایی آلفای کرونباخ و روایی همگرای مدل حکمروایی خوب شهری سندج

مقوله اصلی	مقوله های فرعی (ابعاد)	پایایی (آلفای کرونباخ)	میانگین واریانس استخراج شده (AVE)	مقدار پایایی ترکیبی (CR)
شرایط علی	فرهنگ مشارکت	۰/۷۳۹	۰/۶۵۲	۰/۸۴۸
	توسعه خلاق	۰/۷۵۰	۰/۶۶۳	۰/۸۵۵
	توسعه محله	۰/۸۷۰	۰/۶۰۷	۰/۹۰۳
پدیده معوری	مجموع	۰/۷۵۲	۰/۲۹۱	۰/۷۶۲
	هماهنگ‌سازی	۰/۸۲۵	۰/۵۸۹	۰/۸۷۷
	هدایت‌کنندگی	۰/۸۲۵	۰/۵۸۸	۰/۸۷۷
	نظام همگرایی	۰/۷۵۰	۰/۶۴۷	۰/۸۴۶
شرایط زمینه‌ای	مجموع	۰/۷۷۰	۰/۲۳۹	۰/۸۱۸
	تقویت انگیزه	۰/۸۳۰	۰/۵۸۹	۰/۸۷۷
	خودسازی و تعهد	۰/۸۰۵	۰/۷۲۴	۰/۹۲۹
	پایداری محیطی	۰/۸۲۰	۰/۶۴۹	۰/۸۸۱
شرایط مداخله‌ای	مجموع	۰/۷۹۰	۰/۲۳۳	۰/۸۱۷
	اقتصاد شهری	۰/۸۴۵	۰/۵۶۳	۰/۸۸۵
	سرمایه اجتماعی	۰/۷۳۹	۰/۶۸۶	۰/۹۲۹
	پایداری محیطی	۰/۷۹۵	۰/۶۱۹	۰/۸۶۶
راهبردها	مجموع	۰/۷۹۷	۰/۲۳۳	۰/۸۰۶
	توزیع اختیارات	۰/۸۹۹	۰/۶۶۵	۰/۹۲۲
	برنامه‌ریزی شهری	۰/۸۰۱	۰/۶۸۹	۰/۹۳۱
	حمایت قانونی	۰/۷۲۴	۰/۸۱۴	۰/۹۴۶
مجموع	۰/۸۵۰	۰/۲۹۱	۰/۸۷۵	

۱-۱-۶- بررسی ضریب تعیین (مقدار R²) متغیرهای حکمروایی خوب شهری سندج

رایج‌ترین سنجه مورد استفاده برای ارزیابی مدل ساختاری ضریب تعیین مقدار (R²) است. مقدار R² برابر با ۰/۶۷، ۰/۳۳ و ۰/۱۹ برای متغیرهای مکنون درون‌زا، به‌عنوان یک قاعده کلی، به ترتیب به‌عنوان قوی، متوسط و ضعیف می‌تواند توصیف شود (Hair et al., 2021). جدول ۳، مقدار ضریب تعیین برای سازه‌های درون‌زای مدل پژوهش را نشان می‌دهد. مطابق با یافته‌های این جدول، مقادیر ضریب تعیین مربوط به متغیر حکمروایی خوب شهری نشانگر برازش قابل قبول از حیث آماره ضریب تعیین است.

جدول ۳. نتایج ضریب تعیین متغیرهای حکمروایی خوب شهری

متغیر	ضریب تعیین	ضریب تبیین شده
خودسازی و تعهد	۰/۶۵۳	۰/۶۵۲
نظام همگرایی	۰/۳۷۴	۰/۳۷۱
برنامه‌ریزی شهری	۰/۳۸۶	۰/۳۸۶
فرهنگ مشارکت	۰/۲۹۲	۰/۲۸۹
حمایت‌های قانونی	۰/۴۵۸	۰/۴۵۹
راهبردها	۰/۳۵۱	۰/۳۵۰
توسعه خلاق و نوآوری	۰/۳۷۲	۰/۳۶۹
فرهنگ مشارکت	۰/۳۲۹	۰/۳۳۷
سرمایه اجتماعی	۰/۴۷۷	۰/۴۷۴
اقتصاد شهری	۰/۷۴۱	۰/۷۴۰
فرآیندهای ساختاری	۰/۷۸۳	۰/۷۸۲
محلی‌گرایی	۰/۶۷۸	۰/۶۷۵
مقیاس شهر	۰/۵۶۹	۰/۵۶۷
مقیاس فرمانطقه	۰/۴۴۹	۰/۴۴۷
مقیاس منطقه	۰/۳۷۸	۰/۳۷۵
نهادینه‌سازی آموزش شهروندی	۰/۶۰۲	۰/۳۰۱
نظام هدایت‌کنندگی	۰/۴۵۳	۰/۴۵۱
نظام هماهنگ‌سازی	۰/۶۴۱	۰/۶۴۰

برای ارزیابی عملکرد کلی مدل‌های معادلات ساختاری است که هم‌زمان کیفیت برازش دو بخش «مدل اندازه‌گیری» و «مدل ساختاری» را می‌سنجد. این شاخص پس از اطمینان از برازش مناسب هر یک از بخش‌های یادشده، به عنوان شاخص نهایی برای ارزیابی مطلوبیت کلی مدل به کار می‌رود. مقدار GOF از ریشه مربع حاصل ضرب میانگین مقادیر اشتراکی متغیرها در میانگین ضرایب تعیین R^2 محاسبه می‌شود. به پیشنهاد ویتزلس، مقادیر ۰/۱، ۰/۲۵ و ۰/۳۶ به ترتیب نشان‌دهنده برازش ضعیف، متوسط و قوی مدل هستند.

$$GoF = \sqrt{Communality \times R^2} = \sqrt{0,37 \times 0,32} = 0,34$$

بنابراین مقدار نیکویی برازش بدست آمده از ضریب مطلوبی برخوردار است و از مطلوبیت کلی مدل حکایت دارد.

جدول ۵. نتایج بررسی نیکویی برازش مدل حکمروایی خوب شهری سنندج

مقوله اصلی	مقوله فرعی (ابعاد)	روایی همگرا	ضریب تبیین اصلاح شده	ضریب تبیین	نیکویی برازش
پدیده محوری	نظام هماهنگ‌سازی	۰/۳۷۸	۰/۶۳۲	۰/۶۳۰	۰/۳۴
	نظام هدایت‌کنندگی	۰/۳۶۳	۰/۴۵۶	۰/۴۵۵	
	نظام همگرایی	۰/۲۷۲	۰/۱۹۴	۰/۱۶۱	
شرایط علی	مجموع	۰/۲۵	۰/۴۸	۰/۴۵	
	فرهنگ مشارکت	۰/۳۰۲	۰/۱۳۹	۰/۱۳۶	
	توسعه خلاق و نوآوری	۰/۳۱۸	۰/۰۵۲	۰/۰۴۹	
شرایط زمینهای	توسعه محله محور	۰/۴۴۱	۰/۸۷۱	۰/۸۷۱	
	مجموع	۰/۳۳۰	-	-	
	تقویت انگیزه سهم داران شهر	۰/۳۵۶	۰/۰۷۳	۰/۰۷۰	
شرایط مداخله‌گر	خودسازی و تعهد	۰/۵۷۸	۰/۶۶۲	۰/۶۶۱	
	پایداری محیطی	۰/۴۱۳	۰/۳۴۰	۰/۳۳۸	
	مجموع	۰/۴۷۰	-	-	
شرایط مداخله‌گر	عوامل اقتصادی	۰/۳۷۳	۰/۷۵۳	۰/۷۵۲	
	سرمایه اجتماعی	۰/۵۵۴	۰/۰۴۱	۰/۰۳۸	
	حمایت‌های قانونی	۰/۳۳۲	۰/۰۱۵	۰/۰۱۱	
پایامدها	مجموع	۰/۳۲۰	-	-	
	مقیاس منطقه	۰/۱۹۸	۶۷۳/۹۹۷	۸۴۰/۰۰۰	

پدیده محوری	۰/۳۰۷	۰/۳۰۴
پایداری محیطی	۰/۴۱۱	۰/۴۰۹
پایامدها	۰/۲۰۳	۰/۳۰۱

۶-۱-۲- بررسی معیار چشم‌پوشی و تناسب پیش‌بین مدل حکمروایی خوب شهری سنندج

Q^2 شاخص تناسب پیش‌بین است؛ اگر مثبت باشد، نشان‌دهنده وجود قدرت پیش‌بینی مدل است و هر چه مقدار آن بالاتر باشد، این قدرت بیشتر است. با توجه به جدول ۴، مقدار قدرت پیش‌بینی بدست‌آمده نشان می‌دهد که قدرت پیش‌بینی همه متغیرهای وابسته و درونزا بالای ۰/۱۵ است که نشان از مقدار قابل قبول است.

جدول ۴. نتایج بررسی معیار قدرت پیش‌بینی Q^2 مدل حکمروایی خوب شهری سنندج

مقوله اصلی	مقوله فرعی (ابعاد)	SSO	SSE	Q^2
پدیده محوری	هماهنگ‌سازی	۱۴۰۰/۰۰۰	۹۲۹/۰۸۹	۰/۳۳۶
	هدایت‌کنندگی	۱۴۰۰/۰۰۰	۱۰۷۳/۶۱۱	۰/۲۳۳
	نظام همگرایی	۸۴۰/۰۰۰	۷۴۶/۰۶۷	۰/۲۵۸
شرایط علی	فرهنگ مشارکت	۸۴۰/۰۰۰	۷۹۹/۷۲۱	۰/۱۵۸
	توسعه خلاق	۸۴۰/۰۰۰	۸۲۳/۶۹۹	۰/۲۱۹
	توسعه محله	۱۶۸۰/۰۰۰	۸۶۰/۷۵۱	۰/۴۸۸
شرایط زمینهای	تقویت انگیزه	۱۴۰۰/۰۰۰	۱۳۶۴/۶۴۶	۰/۲۲۵
	تعهد	۱۴۰۰/۰۰۰	۸۰۹/۹۱۷	۰/۴۲۱
شرایط مداخله‌گر	پایداری محیطی	۱۲۰/۰۰۰	۹۲۴/۶۶۳	۰/۱۷۴
	اقتصاد شهری	۱۶۸۰/۰۰۰	۱۰۳۰/۵۵۰	۰/۳۸۷
	سرمایه اجتماعی	۱۶۸۰/۰۰۰	۱۶۴۱/۷۹۵	۰/۲۲۳
راهبردها	حمایت قانونی	۱۲۰/۰۰۰	۸۸۲/۳۴۷	۰/۲۱۲
	توزیع اختیارات	۱۶۸۰/۰۰۰	۱۳۹۲/۳۲۷	۰/۱۷۱
	برنامه‌ریزی منعطف	۱۱۲۰/۰۰۰	۹۲۶/۸۳۶	۰/۱۷۲
پایامدها	آموزش شهروندی	۱۱۲۰/۰۰۰	۶۲۲/۶۵۱	۰/۴۰۸
	مقیاس شهر	۱۴۰۰/۰۰۰	۹۳۸/۶۶۹	۰/۳۳۰
	مقیاس منطقه	۱۶۸۰/۰۰۰	۱۳۴۱/۵۲۸	۰/۲۰۱
پایامدها	مقیاس فرامنطقه	۸۴۰/۰۰۰	۶۷۳/۹۹۷	۰/۱۹۸

۶-۱-۳- بررسی معیار کلی مدل (نیکویی برازش کل مدل GOF) حکمروایی خوب شهری سنندج
شاخص نیکویی برازش کلی (GOF)، معیاری جامع

۷-۱- بررسی روابط غیرمستقیم

در این بخش به بررسی تحلیل اثر غیرمستقیم مدل الگوی حکمروایی خوب شهری سنندج پرداخته می‌شود. همانطور که در جدول ۷ مشخص است، شرایط علی به واسطه پدیده محوری بر روی راهبردها ($\beta = 0/012$) غیرمستقیم، ($t = 1/98, p < 0/001$)، اثر غیرمستقیم مثبت و معنی‌داری دارد. شرایط زمینه‌ای به واسطه پدیده محوری بر روی راهبردها ($\beta = 0/028$) غیرمستقیم، ($t = 2/49, p < 0/001$)، اثر غیرمستقیم مثبت و معنی‌داری دارد. پدیده محوری نیز در رابطه شرایط مداخله‌گر و راهبردها ($\beta = 0/016$) غیرمستقیم، ($t = 2/16, p < 0/001$)، اثر مثبت و معنی‌داری وجود دارد. علاوه بر آن‌ها، راهبردها در رابطه پدیده محوری و پیامدها ($\beta = 0/008$) غیرمستقیم، ($t = 2/28, p < 0/001$)، اثر مثبت و معنی‌داری وجود دارد.

جدول ۷. نتایج تحلیل اثرات غیرمستقیم مدل حکمروایی خوب شهری سنندج

فرضیه‌ها	اندازه اثر β	ضریب تعیین t	سطح معناداری p
شرایط علی ← پدیده محوری ← راهبردها	0/012	1/98	0/001
شرایط زمینه‌ای ← پدیده محوری ← راهبردها	0/028	2/49	0/001
شرایط مداخله‌ای ← پدیده محوری ← راهبردها	0/016	2/16	0/001
پدیده محوری ← راهبردها ← پیامدها	0/008	2/28	0/001

با توجه به مقادیر ضریب مسیر استاندارد شده، آماره t و سطح معناداری (P-Value) ارائه شده در جداول ۶ و ۷ و شکل ۳، در آزمون t هرگاه مقدار t از $1/96$ فراتر رود، می‌توان نتیجه گرفت که رابطه مورد بررسی در سطح خطای کمتر از $0/05$ معنادار است. بر این اساس، تحلیل روابط و مدل مفهومی نشان می‌دهد که الگوی اندازه‌گیری حکمروایی خوب شهری در سنندج از کفایت لازم برای پیش‌بینی برخوردار است. بنابراین، در پاسخ به پرسش اصلی پژوهش و براساس یافته‌های حاصل از ضریب معناداری اثر، نتایج ارزیابی مدل الگوی حکمروایی خوب شهری سنندج حاکی از آن است که تمامی گویه‌ها در مدل دارای اثر معنادار ($P < 0/001$) بوده و میزان واریانس قابل

راهبردها	عدم تمرکز و توزیع اختیارات	0/532	0/296	0/294
	برنامه‌ریزی شهری منعطف	0/578	0/275	0/273
نهادینه‌سازی آموزش شهروندی	0/645	0/574	0/572	
مجموع	0/530	0/250	0/210	
پیامدها	مقیاس شهر	0/419	0/578	0/576
	مقیاس فرمانطقه	0/380	0/399	0/397
	مقیاس منطقه	0/200	0/374	0/372
مجموع	0/330	0/350	0/320	

۷- بررسی پرسش اصلی پژوهش

شاخص برازش الگوی اندازه‌گیری تئوری حکمروایی خوب شهری در بین مدیران و کارشناسان شهرسازی، در شهر سنندج چگونه است؟

جدول ۶، تحلیل ساختاری اثر شرایط علی بر پدیده محوری ($\beta = 0/105, t = 2/73, p < 0/001$) و شرایط زمینه‌ای بر پدیده محوری ($\beta = 0/214, t = 3/12, p < 0/001$) بدین معنی است به ترتیب با افزایش شرایط زمینه‌ای منجر به افزایش پدیده محوری می‌گردد.

همچنین به تحلیل ساختاری اثرات شرایط زمینه‌ای و شرایط مداخله‌گر بر پدیده محوری پرداخته شد. همانطور که در جدول ۶ مشخص است، شرایط زمینه‌ای بر پدیده محوری ($\beta = 0/214, t = 3/12, p < 0/001$) اثر مثبت و معنی‌داری وجود دارد. همچنین با شرایط مداخله‌گر بر پدیده محوری ($\beta = 0/140, t = 1/97, p < 0/001$) اثر مثبت و معنی‌داری مشاهده می‌گردد.

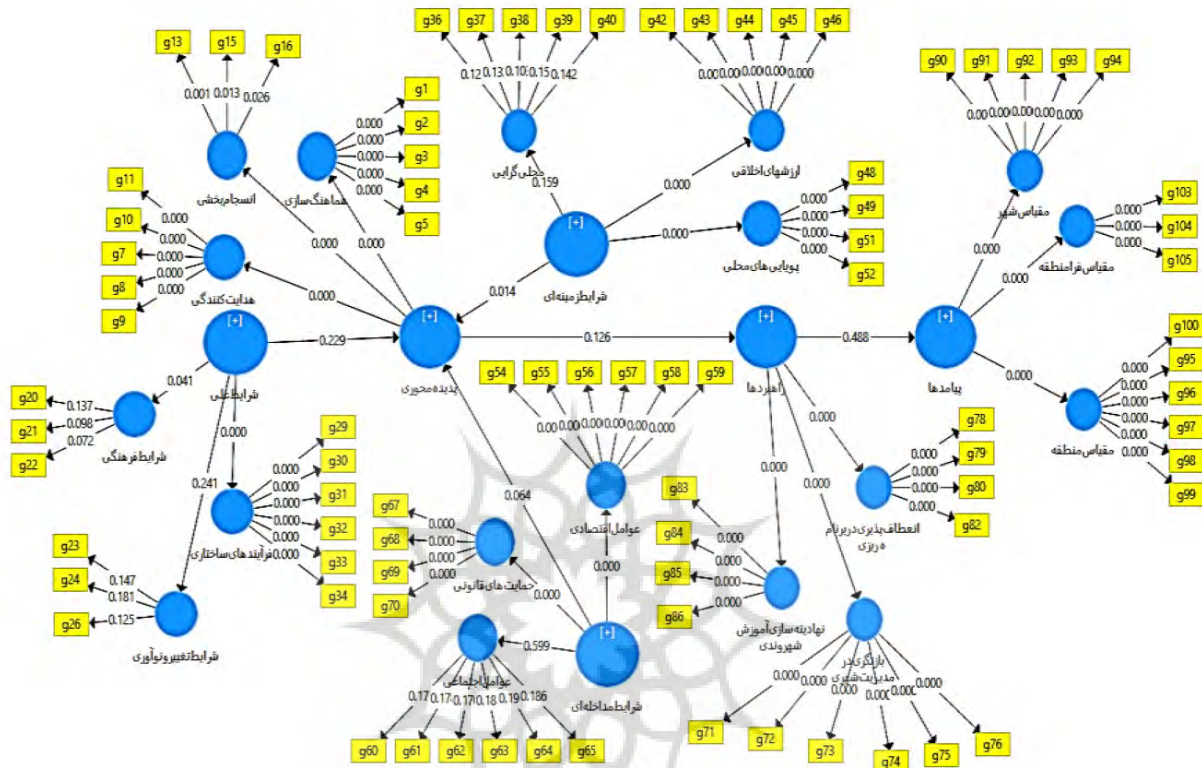
نتایج جدول ۶، ضرایب تاثیر راهبردها بر پیامدها ($\beta = 0/053, t = 7/47, p < 0/001$)، حاکی از آن است، که متغیر راهبردها بر متغیر پیامدها، اثر مثبت و معنی‌داری دارد.

جدول ۶. نتایج ضریب معنی‌داری و آماره t پرسش اصلی پژوهش

فرضیه‌ها	اندازه اثر β	ضریب تعیین t	سطح معناداری p
شرایط علی ← پدیده محوری	0/105	2/73	0/001
شرایط زمینه‌ای ← پدیده محوری	0/214	3/12	0/001
شرایط مداخله‌گر ← پدیده محوری	0/140	1/97	0/001
پدیده محوری ← راهبردها	0/122	8/45	0/001
راهبردها ← پیامدها	0/053	7/47	0/001

سنندج از کفایت پیش‌بینی مناسبی برخوردار است.

قبولی را تبیین می‌کنند. از این رو می‌توان نتیجه گرفت که الگوی اندازه‌گیری نظریه حکمروایی خوب شهری در

شکل ۴. ضرایب معناداری مدل نهایی حکمروایی خوب شهری سنندج

۸- نتیجه‌گیری

در پژوهش حاضر با بهره‌گیری از رویکرد آمیخته (کیفی-کمی)، الگویی بومی و علمی از حکمروایی خوب شهری ارائه شد. براساس پژوهش پیشین در بخش کیفی استفاده از نظریه داده‌بنیاد، شاخص‌ها و مؤلفه‌های حکمروایی استخراج و در پژوهش حاضر با رویکرد کمی و مدل‌سازی معادلات ساختاری اعتبارسنجی و برازش مدل مورد بررسی قرار گرفت.

در این راستا در پاسخ به پرسش اصلی پژوهش مبنی بر بررسی کفایت پیش‌بینی الگوی اندازه‌گیری حکمروایی خوب شهری در شهر سنندج، از روش مدل‌سازی معادلات ساختاری با رویکرد حداقل مربعات جزئی (PLS) استفاده شد. نتایج نشان داد که تمام گویه‌ها از لحاظ آماری معنادار بودند ($p < 0/001$) و شاخص‌های برازش مدل نظیر

ضرایب مسیر، بارهای عاملی، GOF، AVE و ضریب تعیین (R^2) همگی از کفایت مناسب الگوی پیشنهادی حکایت دارند. مدل پیشنهادی بیانگر آن است که پدیده محوری نقش واسطه مهمی میان شرایط علی، زمینه‌ای و مداخله‌گر با راهبردها و پیامدهای حکمروایی خوب شهری سنندج ایفا می‌کند. از دیدگاه مشارکت‌کنندگان، شرایط فرهنگی مهم‌ترین عامل علی در تقویت پدیده محوری است. همچنین یافته‌ها نشان دادند که شرایط زمینه‌ای (مانند انگیزه سهام‌داران شهر، خودسازی و تعهد، پایداری محیطی) و شرایط مداخله‌ای (نظیر سرمایه اجتماعی، عوامل اقتصادی و حمایت‌های قانونی) اثر غیرمستقیم و تقویت‌کننده‌ای بر پدیده محوری دارند. یافته‌های پژوهش حاضر با بخشی از نتایج مطالعات پیشین، که در بخش پیشینه پژوهش مورد بررسی قرار

سنندج فراهم می‌آورند. در این چارچوب سطح راهبردی به تعیین سیاست‌ها و هماهنگی‌های کلان می‌پردازد. سطح ساختاری بسترها، ابزارها و فرصت‌های سرمایه‌گذاری را مهیا می‌سازد و سطح عملیاتی مشارکت فعال شهروندان و بخش خصوصی را تضمین می‌کند. بدین ترتیب مدل پیشنهادی حکمروایی خوب شهری سنندج نه تنها از اعتبار ساختاری و محتوایی برخوردار است، بلکه از ظرفیت اجرایی لازم برای تحلیل و بهبود فرآیندهای حکمروایی شهری نیز بهره‌مند است. در لایه‌های تحلیلی این پژوهش، تلفیق سنجیده روش‌های داده‌بنیاد و مدل‌سازی معادلات ساختاری، به تدوین الگویی بومی متناسب با شرایط فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی سنندج انجامیده است. الگویی که با ارائه راهبردهای کاربردی برای ارتقاء تصمیم‌سازی، یادگیری و انعطاف‌پذیری در اداره شهر، می‌تواند به‌عنوان ابزاری راهبردی در اختیار سیاست‌گذاران، مدیران شهری و پژوهشگران قرار گیرد تا از رهگذر آن، زمینه تصمیم‌سازی‌های مشارکتی و محلی در مسیر تحقق حکمروایی خوب شهری در سنندج و سایر شهرهای مشابه فراهم آید.

۹- حامیان مالی

مقاله حامی مالی و معنوی نداشته است.

۱۰- مشارکت نویسندگان

«نویسندگان به‌اندازه یکسان در مفهوم‌سازی و نگارش مقاله سهم هستند. همه نویسندگان محتوای مقاله ارسالی برای داوری را تأیید کردند و در مورد تمام جنبه‌های کار توافق دارند.»

۱۱- عدم تعارض منافع

«نویسندگان اعلام می‌دارند که در انجام این پژوهش هیچ‌گونه تعارض منافی برای ایشان وجود نداشته است.»

۱۲- قدردانی

ما از همه افراد برای مشاوره علمی در این مقاله سپاس‌گزاریم.

گرفت، هم‌راستا بوده و بر این اساس، چارچوبی مفهومی و کاربردی برای تحلیل وضعیت حکمروایی خوب شهری در سنندج ارائه می‌کند که از سه سطح کلیدی تشکیل شده است. در سطح راهبردی یا مدیریتی که عمدتاً در مقیاس فرامنطقه‌ای و منطقه‌ای عمل می‌کند، تمرکز بر سیاست‌گذاری کلان و هماهنگی و تعامل میان بخش‌ها و سازمان‌ها است. این سطح شامل توسعه همکاری در سطح فرامنطقه و منطقه، تقویت و ایجاد سازوکارهای هماهنگی میان نهادها می‌شود. هدف از این سطح، ایجاد چارچوب‌ها و سیاست‌های کلان در راستای تحقق حکمروایی خوب در شهر سنندج است.

در سطح ساختاری یا نهادی که در مقیاس شهر و منطقه اعمال می‌شود، تمرکز بر ایجاد بسترهای قانونی برای ایجاد مدیریت یکپارچه شهری در راستای دستیابی به حکمروایی خوب شهری سنندج است. این سطح همچنین شامل یکپارچه‌سازی منابع و توسعه زیرساخت‌های اقتصادی و نهادی، هماهنگی میان شهرها و مناطق مختلف، مدیریت و حفاظت از محیط طبیعی و بهبود کیفیت زندگی شهروندان و همچنین مشارکت فعال بخش خصوصی در سرمایه‌گذاری، توسعه اقتصادی و ایجاد زیرساخت‌ها است. بخش خصوصی نیز در این سطح نقش مهمی در پشتیبانی از فعالیت‌های شهری و تحقق حکمروایی خوب شهری دارد. در سطح عملیاتی یا مشارکتی که در مقیاس محله و نواحی شهری انجام می‌شود، تمرکز بر توسعه محله‌محور، ارتقای مشارکت مردمی، آموزش و توانمندسازی جامعه محلی، تقویت هویت و فرهنگ مشارکتی، افزایش حس تعلق و اعتماد اجتماعی، ایجاد زمینه‌های شهر خلاق و هوشمند و تشویق همکاری، تعامل بین بخش خصوصی و جامعه مدنی برای اجرای پروژه‌های محلی و نوآورانه است. در این سطح، بخش خصوصی می‌تواند به شکل مستقیم با سرمایه‌گذاری، نوآوری و مشارکت در فعالیت‌های محلی، تحقق برنامه‌های شهری سنندج را تسهیل کند.

در جمع‌بندی، می‌توان گفت سه رکن اساسی دولت، جامعه مدنی و بخش خصوصی با تعامل و هم‌افزایی خود چارچوبی جامع برای تحقق حکمروایی خوب شهری در

۱۳- منابع

- ۱- آشناور، محسن؛ واشقانی فراهانی، ابراهیم و ربیعی فرد، ابوالفضل. (۱۴۰۰). موانع و چالش‌های زمینه‌ای فراروی حکمروایی و مدیریت شهرها در ایران. جغرافیا و روابط انسانی، (۳۴)، ۳۱-۱۸. <https://dor.isc.ac/dor.20.1001.1.26453851.140>
- ۲- حیدرزاده، احسان؛ رفیعی، آراسته و مجتبی، الناز. (۱۴۰۲). تبیین عوامل مؤثر بر ارتقای حکمروایی خوب شهری در شهر شیراز. توسعه پایدار شهری، (۱۰)۴، ۱۰-۱۵. <https://doi.org/10.22034/jurbangeo.2025.386445.2019>
- ۳- روستایی، شهرپور؛ اصفری‌زمانی، اکبر و اندستا، فروغ. (۱۴۰۲). تبیین جایگاه مدیریت محله‌ای در حکمروایی خوب شهری: (کلانشهر تبریز). جغرافیای اجتماعی شهری، (۱)۱۰، ۴۷-۶۸. <https://doi.org/10.22103/JUSG.2023.2088>
- ۴- روشنایی، حامد؛ احمدیان، محمدعلی و خوارزمی، امیدعلی. (۱۴۰۳). تحلیل مقایسه‌ای وضع موجود و مطلوب شاخص‌های حکمروایی خوب شهری در شهر جدید گلپهزار از دیدگاه شهروندان و مدیران. جغرافیا و توسعه پایدار شهری، (۱)۱۱، ۱۵۳-۱۷۰. <https://doi.org/10.22067/jgusd.2024.47320.0>
- ۵- زیاری، کرامت‌اله؛ یداله‌نیا، هاجر و یداله‌نیا، حسین. (۱۳۹۹). تحلیل عملکرد مدیریت شهری با تأکید بر شاخص‌های حکمروایی خوب از منظر شهروندان (مورد مطالعه: شهرساری). فصلنامه پژوهش و برنامه‌ریزی شهری، (۴۰)۱، ۱-۱۶. <https://doi.org/10.22285/229.1399.11.40.1.8>
- ۶- عزیزی، منصور. (۱۴۰۰). رهیافتی بر نظریه برنامه‌ریزی ساختاری راهبردی (با تأکید بر تحقق پارادایم حکمروایی خوب شهری). تهران: انتشارات موجک (ناشر دانشگاهی).
- ۷- فرجام‌طلب، فاطمه و سجادزاده، حسن. (۱۴۰۳). بررسی مؤلفه‌های حکمروایی خوب شهری در تجربه‌های تسهیل‌گری در ایران. مطالعات ساختار و کارکرد شهری، (۳۸)۱۱، ۱۳۵-۱۵۷. <https://doi.org/10.22080/USFS.2023.26003.2382>
- ۸- عرفانی، عطا‌اله؛ سجادزاده، حسن و رحیمی، محمود. (۱۴۰۴). تبیین الگوی حکمروایی خوب شهری با رویکرد زمینه‌گرا (نمونه موردی شهر سنندج). جغرافیا و روابط انسانی. www.gahr.ir/article_217135.html?lang=fa
- ۹- کاظمیان، غلامرضا؛ براری، احسان، شریف‌زاده، فتح و قربانی‌زاده، وجه‌الله. (۱۴۰۰). فرایندها و راهکارهای استقرار حکمروایی خوب شهری در کلان‌شهرها (مورد مطالعه: مشهد). مدیریت شهری، (۵۶)، ۳۵-۵۴. <https://www.magiran.com/p2100854>
- ۱۰- محمدی‌ده‌چشمه، مصطفی و نصیری برم‌الوان، اقبال. (۱۴۰۴). استخراج و تحلیل ساختاری مؤلفه‌های حکمروایی خوب در مخاطرات شهری ایران. پژوهش‌های جغرافیای برنامه‌ریزی شهری، (۱) ۱۳، ۸۵-۱۰۱. <https://doi.org/10.22059/jurbangeo.2025.386445.2019>

References

1. Ashnavar, M., Vasheghani Farahani, E., & Rabiei-Fard, A. (2021). Barriers and contextual challenges facing governance and urban management in Iran. *Geography and Human Relations*, 4(3), 18–31. [In Persian] <https://dor.isc.ac/dor.20.1001.1.26453851.1400.4.3.2.8>.
2. Azizi, M. (2021). An approach to the theory of strategic structural planning: Emphasizing the realization of the good urban governance paradigm. Tehran: Mojak Publishing (Academic Publisher). [In Persian]
3. Bellastuti, D. B., & Fathurrahman, R. (2023). Konsep si good urban governance sebagai kerangka pembangunan kota berkelanjutan. *Dialogue: Jurnal Ilmu Administrasi Publik*, 5(2), 600–623. <https://doi.org/10.14710/dialogue.v5i2.19060>
4. Cohen, J. (1992). Quantitative methods in psychology: A power primer. *Psychological Bulletin*, 112(1), 155–159. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.112.1.155>
5. Dijk, M. P., & Edelenbos, J. (2017). *Urban governance in the realm of complexity*. Practical Action Publishing.
6. Erfani, A., Sajadzadeh, H., & Rahimi, M. (2025). Explaining a model of good urban governance with a contextual approach (Case study: Sanandaj city). *Geography and Human Relations*. [In Persian] https://www.gahr.ir/article_217135.html?lang=fa
7. Farjamtalab, F., & Sajadzadeh, H. (2025). Investigating the components of good urban governance in facilitation experiences in Iran. *Urban Structure and Function Studies*, 11(38), 135–157. [In Persian] <https://doi.org/10.22059/jurbangeo.2025.386445.2019>

[org/10.22080/USFS.2023.26003.2382](https://doi.org/10.22080/USFS.2023.26003.2382)

8. Hair, J. F., Hult, G. T. M., Ringle, C. M., Sarstedt, M., Danks, N. P., & Ray, S. (2021). Partial least squares structural equation modeling (PLS-SEM) using R: A workbook. Springer Nature.

9. Haywood, L. (2019). The impact of the private sector on economic growth and innovation. *Journal of Economic Perspectives*, 33(2), 12–32. <https://doi.org/10.1257/jep.33.2.12>

10. Healey, P. (2004). Creativity and urban governance. *DisP-The Planning Review*, 40(158), 11-20. [10.1080/02513625.2004.10556888](https://doi.org/10.1080/02513625.2004.10556888)

11. Heydarzadeh, E., Rafiei, A., & Mojtaba, N. (2023). Explaining the factors influencing the improvement of good urban governance in Shiraz. *Urban Sustainable Development*, 4(10), 1–15. [In Persian] <https://doi.org/10.22034/usd.2023.2000134.1036>

12. Kai, S., Chen, Y., Duan, Y., & Zheng, Y. (2023). Urban governance: A review of intellectual structure and topic evolution. *Urban Governance*, 3(3), 169–185. <https://doi.org/10.1016/j.ugj.2023.06.001>

13. Kaufmann, D., Kraay, A., & Zoido-Lobaton, P. (1999). Governance matters (Policy Research Working Paper No. 2196). World Bank. <http://documents.worldbank.org/curated/en/665731468739470954>

14. Kazemian, G., Barari, E., Sharifzadeh, F., & Ghorbanizadeh, V. (2019). Processes and strategies for implementing good urban governance in Iranian metropolitan cities: A case study of Mashhad. *Urban Management*, (56), 35-54. [In Persian] <https://www.magiran.com/p2100854>

15. Kline, R. B. (2016). Principles and practice of structural equation modeling. New York: The Guilford Press.

16. Lee, Y. S. (2019). Political governance, law, and economic development. *Law and Development Review*, 12(3), 723-759. <https://www.degruyterbrill.com/document/doi/10.1515/ldr-2019-0039/html>

17. Mierzejewska, A. (2024). New urban governance as a way of building city resilience to pandemic-caused stress. *Journal of Urban Governance*, 10(1), 40–60. <https://doi.org/10.12775/bgss-2024-0020>

18. Mohammadi-Decheshmeh, M., & Nasiri Barmalvan, I. (2025). Extraction and structural analysis of good governance components in urban hazards in Iran. *Urban Planning Geography Research*, 13(1), 85–101.

[In Persian] <https://doi.org/10.22059/jurban-geo.2025.386445.2019>

19. Moss, S., Prosser, H., Costello, H., Simpson, N., Patel, P., Rowe, S., Turner, S., & Hatton, C. (1998). Reliability and validity of the PAS-ADD Checklist for detecting psychiatric disorders in adults with intellectual disability. *Journal of Intellectual Disability Research*, 42(2), 173–183. <https://doi.org/10.1046/j.1365-2788.1998.00116.x>

20. Nunnally, J. C. (1975). Psychometric theory—25 years ago and now. *Educational Researcher*, 4(10), 7-21. <https://doi.org/10.2307/1175619>

21. Oktay, D. (2024). Shaping Cities and Housing Environments for People. *Ekistics and The New Habitat*, 84(2), 9-13. <https://doi.org/10.53910/26531313-E2024842735>

22. Paffenholz, T., & Spurr, C. (2006). Civil society, civic engagement, and peacebuilding. *Social Development Papers: Conflict Prevention and Reconstruction*, 36(2006), 10-55. http://academia.edu/download/31764499/CIVIL_SOCIETY_AND_PEACE_BUILDING.PDF

23. Rooshanaei, H., Ahmadian, M. A., & Khwarazmi, O. (2024). Comparative analysis of the current and desired status of good urban governance indicators in New Golbahar City from the perspectives of citizens and managers. *Geography and Urban Sustainable Development*, 11(1), 153–170. [In Persian] <https://doi.org/10.22067/jgusd.2024.47320.0>

24. Rostaei, S., Asferi Zamani, A., & Andesta, F. (2023). Explaining the role of neighborhood management in good urban governance: The case of Tabriz metropolis. *Social Urban Geography*, 1(10), 47–68. [In Persian] <https://doi.org/10.22103/JUSG.2023.2088>
25. Roy, S. (2025). Smart Cities Mission: Bridging the foundations of good urban governance. *Smart City Journal*, 8(1), 10–25. <https://doi.org/10.2139/ssrn.5159819>
26. Trakuhmututa, J., & Chaijareonwattana, B. (2013). Factors affecting the achievement of good governance in HRM: The empirical study of local governments in southern part of Thailand. *International Journal of Business and Social Science*, 4(7), 1–6. https://jhrmls.thebrpi.org/journals/jhrmls/Vol_1_No_1_June_2013/1.pdf
27. Varma, U (2024). Integrating building technology and computation into urban design: A contextual approach. In 112th ACSA Annual Meeting Proceedings: Disruptors on the Edge. <https://www.ideals.illinois.edu/items/133505>
28. Westman, L. K., Broto, V. C., & Huang, P. (2019). Revisiting multi-level governance theory: Politics and innovations in the urban climate transition in Rizhao, China. *Political Geography*, 70, 14–23. <https://doi.org/10.1016/j.polgeo.2019.01.002>
29. Yang, J. (2025). Urban systems science and cross-scale dynamics: A conceptual framework to advance integrated planning and governance. *Urban Planning Review*, 9(4), 200–215. <https://doi.org/10.1177/27541223251325264>
30. Ziyari, K., Yadollahi-Nia, H., & Yadollahi-Nia, H. (2020). Analysis of urban management performance with emphasis on good governance indicators from citizens' perspective: A case study of Sari city. *Urban Research and Planning Quarterly*, 11(40), 1-16. [In Persian] <https://dorl.net/dor/20.1001.1.22285229.1399.11.40.1.8>